

Dameg locust y proffwyd Joel

Mae'r difrod a ddisgrifiwyd gan weithred locustiaid, yn cyfeirio at y drygau mawr a ddeilliiodd o'r rhyfel â chenhedloedd tramor ac nid at llengoedd o gythreuliaid. Mae'n gelwydd digynsail i ddweud bod pob math o geiliog rhedyn yn cynrychioli llengoedd o gythreuliaid, sy'n gweithredu ar fywydau dynion.

Dameg locust y proffwyd Joel

Cyflwyniad

Mae'n hurt nifer y pregethau, erthyglau, llyfrau ac arddangosfeydd sy'n disgrifio gweledigaeth y locustiaid, a gyhoeddwyd gan y proffwyd Joel, fel llengoedd o gythreuliaid sy'n ymosod yn erbyn nawdd y credinwyr nad ydynt yn ddegwm.

Mae chwiliad syml ar y Rhyngrwyd yn dychwelyd erthyglau a llyfrau dirifedi [1] gan nodi'n bendant mai llengoedd o gythreuliaid yw locustiaid sy'n gweithredu'n uniongyrchol ar asedau pobl, gan ddistrio tai, ceir, dillad, nwyddau bwyd, cyflogau, ac ati. Bod y cythreuliaid hyn yn achosi trychinebau mewn ceir, awyrennau, llongau sinc, rhwygo adeiladau, lladd pobl, distrio cenhedloedd, teuluoedd, eglwysi, priodasau a chartrefi.

Mae hynny'n iawn, beth mae dameg y locustiaid a gyhoeddwyd gan Joel, yn ei gynrychioli? A yw cythreuliaid locustiaid?

Y ddameg

“Beth oedd ar ôl o’r lindysyn, y locust yn ei fwyta, yr hyn oedd ar ôl o’r locust, y locust yn ei fwyta a beth oedd ar ôl o’r locust, roedd y llyslau yn ei fwyta.” (Joel 1: 4)

Cyn dadansoddi’r testun, rwyf am sicrhau’r darllenydd nad cythreuliaid yw ffigurau’r lindysyn, y ceiliog rhedyn, y locust a’r llyslau, sy’n ffurfio dameg y proffwyd Joel. Nod unrhyw ddull, yn yr ystyr hwn, yw twyllo’r sawl sy’n ofni trwy wneud y lleygwr a’r neophyte yn ysglyfaeth hawdd i ddynion diegwyddor neu, o leiaf, yn anwybodus o wirionedd Beiblaidd.

Roedd gan y ddameg a gyhoeddodd y proffwyd Joel gynulleidfa benodol: yr Iddewon, cyn y gwasgariad. Pan fydd Joel yn cyhoeddi neges Duw i henuriaid a thrigolion y wlad, nid oedd yn anelu at ddynoliaeth, fel petai’n siarad am y ddaear blaned, o’r blaen, roedd y neges wedi’i hanelu at arweinwyr Iddewig a thrigolion gwlad Canaan, hynny yw, yr Iddewon. (Joel 1: 2)

Ehangu cwmpas y broffwydoliaeth, siarad â’r Cenhedloedd neu hyd yn oed siarad ag aelodau Eglwys Crist, yw troi neges y proffwyd Joel, oherwydd cynulleidfa darged y neges yw’r Israeliaid, fel y gwelir o’r frawddeg olaf. o’r adnod: ‘... neu, yn nyddiau eich tadau’, ffordd o gyfeirio at genedlaethau blaenorol plant Israel.

“Clywch hyn, chwi henuriaid a ggrandewch, holl drigolion y ddaear: A ddigwyddodd hyn yn dy ddyddiau neu, yn nyddiau dy rieni?” (Joel 1: 2)

Roedd yr Israeliaid i drosglwyddo neges y proffwyd Joel, am y locustiaid, i’w plant a’r plant i’w plant, fel y byddai’r neges yn cyrraedd cenedlaethau’r dyfodol. (Joel 1: 3)

A beth yw’r locustiaid yn y ddameg? Mae’r ateb i’w gael yn adnod 6: cenedl dramor bwerus a niferus!

“Oherwydd mae cenedl bwerus heb rif wedi codi yn erbyn fy nhir; dant y llew yw eu dannedd ac mae genau hen lew arnyn nhw. ” (Joel 1: 6)

Cyfeiriodd y proffwyd Jeremeia hefyd at y goresgyniad tramor, gan ddefnyddio ffigurau eraill:

“Oherwydd byddaf yn ymweld â chi gyda phedwar math o ddrygau, medd yr Arglwydd: â chleddyf i’w lladd a chyda chŵn, i’w llusgo, gydag adar yr awyr a chydag anifeiliaid y ddaear, i’w difa a’u dinistrio.” (Jer 15: 3)

Rhagwelwyd goresgyniad cenhedloedd tramor eisoes gan y proffwyd Moses:

“Bydd yr ARGLWYDD yn codi yn eich erbyn genedl o bell, o ddiwedd y ddaear, sy’n hedfan fel eryr, cenedl na fyddwch chi’n deall ei hiaith; Cenedl wyneb ffyrnig, na fydd yn parchu wyneb yr hen ddyn, nac yn trueni’r dyn ifanc; A bydd yn bwyta ffrwyth eich anifeiliaid a ffrwyth eich tir, nes eich dinistrio; ac ni fydd yn gadael grawn i chi, rhaid, nac olew, nac ifanc eich gwartheg, na’ch defaid, nes ei fod wedi eich bwyta chi. ” (Deut 28: 49-51)

Mae’r proffwyd Joel yn gwneud yr un rhagfynegiad, fodd bynnag, mae’n cyfansoddi dameg i hwyluso’r broses o gyhoeddi digwyddiadau yn y dyfodol, o rieni i blant. Sut gallai unrhyw un anghofio dameg sy’n cynnwys locustiaid, sy’n difa popeth o’u blaenau?

Mae goresgyniad y Caldeaid yn cael ei gymharu â’r dinistr a achoswyd gan locustiaid, gan y byddent yn goresgyn dinasoedd Israel, a oedd yn debyg i Eden, a dim ond anghyfannedd fyddai ar ôl goresgyniad Babilonaidd.

“Dydd y tywyllwch a’r tywyllwch; dydd o gymylau a thywyllwch trwchus, fel y bore yn ymledu dros y mynyddoedd; pobl fawr a phwerus, na fu erioed, ers yr hen amser, nac ar eu hôl am flynyddoedd i ddod, o genhedlaeth i genhedlaeth.

O'i flaen mae tân yn bwyta fflam danllyd ac ar ei ôl; mae'r tir o'i flaen yn debyg i ardd Eden, ond y tu ôl iddo yn anialwch anghyfannedd; ie, ni fydd unrhyw beth yn eich dianc." (Joel 2: 2-3)

Roedd dameg y locustiaid yn ateb y diben o ddarlunio'r hyn a ragfynegyd gan Moses, oherwydd byddai'r genedl a fyddai'n goresgyn Israel yn difetha popeth roedd yr anifeiliaid a'r cae yn ei gynhyrchu. Ni fyddai unrhyw rawn, rhaid, o'lew nac epil anifeiliaid, oherwydd goresgyniad tramor.

Mae'r winwydden a'r ffigysbren yn ffigurau sy'n cyfeirio at ddau dŷ meibion □□Jacob: Jwda ac Israel, fel bod y broffwydoliaeth a'r ddameg yn cynrychioli, yn unig ac yn gyfan gwbl, blant Israel. Mae rhoi dynion, neu Genhedloedd, neu'r eglwys, fel gwrthrychau gweithred y locustiaid, yn ffantasi o ben rhywun gwybodus.

Cymharodd y proffwydi Eiseia a Jeremeia y cenhedloedd dieithr â bwystfilod gwylt y maes, yn lle defnyddio ffigur y locustiaid:

"Rydych chi, holl anifeiliaid y maes, holl anifeiliaid y coed, yn dod i fwyta" (A yw 56: 9);

"Felly, fe wnaeth llew o'r goedwig eu taro, bydd blaidd o'r anialwch yn eu plagio; mae llewpard yn gwyltio dros ei ddinasoedd; bydd pwy bynnag a ddaw allan ohonynt yn cael ei chwalu; oherwydd bod eu camweddau yn cynyddu, lluosodd eu apostasi. " (Jer 5: 6)

Mae'r difrod a ddisgrifiwyd gan weithred locustiaid, yn cyfeirio at y drygau mawr a ddeilliodd o'r rhyfel â chenhedloedd tramor ac nid at llengoedd o gythreuliaid. Mae'n gelwydd digynsail i ddweud bod pob math o geiliog rhedyn yn cynrychioli llengoedd o gythreuliaid, sy'n gweithredu ar fywydau dynion.

Mae unrhyw un sy'n dweud bod y ceiliog rhedyn yn fath o lleng

o gythreuliaid, sy'n gweithredu ym mywyd y rhai nad ydyn nhw'n ufuddhau i Dduw, yn gelwyddgi.

Melltithiodd Duw y ddaear oherwydd anufudd-dod Adda ac, yn olaf, penderfynodd y byddai dyn yn bwyta'r chwys ar ei wyneb (Gen. 3: 17-19). Mae'r penderfyniad dwyfol hwnnw'n disgyn ar y cyfiawn a'r anghyfiawn! Melltith arall a ddisgynnodd ar ddynoliaeth, Iddewon a Chenhedloedd, oedd marwolaeth, lle mae pob dyn yn cael ei ddieithrio oddi wrth ogoniant Duw.

Ond, er gwaethaf y felltith a ddeilliiodd o drosedd Adda, mae lwc yn cael ei daflu ar lin ei holl ddisgynyddion, heb wahaniaethu rhwng cyfiawn ac anghyfiawn "oherwydd bod amser a siawns yn effeithio ar bawb, yn aneglur" (Prov 9:11). Mae gan bawb sy'n gweithio yn y bywyd hwn yr hawl i fwyta, oherwydd mae'r gyfraith hau yr un peth i bawb: cyfiawn ac anghyfiawn.

Mae dweud bod y locust torrwr yn gweithredu ar fywyd infidels yn wallgofrwydd. Mae dweud bod rhan o'r hyn y mae anffyddiwr yn ei ennill o'i waith, yn perthyn i gythreuliaid yn warthus, oherwydd bod yr Arglwydd yn perthyn i'r tir a'i gyflawnder.

Mae defnyddio Eseia 55, adnod 2, i siarad am gyllid, yn tystio yn erbyn gwirionedd yr Ysgrythur. Pan fydd Eseia yn gofyn i'r bobl, am wario'r hyn roeddent yn ei ennill gyda gwaith ar yr hyn nad yw'n fara, nid oedd yn sôn am sigaréts, diodydd, adloniant, meddygaeth, ac ati. Roedd Duw yn ceryddu'r bobl am wario'r hyn a gafodd ar aberthau, offrymau nad oedd yn plesio Duw (Isa 1: 11-12; Isa 66: 3).

Yr hyn y mae Duw yn falch ohono, ac sy'n wirioneddol fodloni dyn, yw y bydd yn gwrando ar air Duw, oherwydd, 'mae'n well ateb nag aberthu'. (1 Sam 15:22) Ond rhoddwyd plant Israel i aberthau, hynny yw, fe wnaethant wario ffrwyth llafur ar yr hyn na allent ei fodloni!

"Ond dywedodd Samuel, 'A yw'r ARGLWYDD yn cael cymaint o bleser mewn poethoffrymau ac aberthau, ag wrth ufuddhau i air yr ARGLWYDD? Wele, mae ufuddhau yn well nag aberthu;

a'i weini'n well na braster defaid. " (1 Sam 15:22)

Mae'n hurt dweud bod y locust dinistriol yn cyfeirio at drychinebau naturiol, trychinebau, tywydd gwael, ac ati, ond cymhwyso Ioan 10, adnod 10, lle daeth y lleidr, os nad i ladd, dwyn a dinistrio, fel gweithred y diafol , mae'n ddarllen gwael gyda chymhellion briw. I ddweud bod y lleng gythreuliaid, y mae'r locust dinistriol yn ei chynrychioli, yn llofruddion sy'n gwneud yr hyn y mae Ioan 10 yn ei ddweud, adnod 10; mae'n ddiangen.

Nid yw'r lleidr a ddywedodd Iesu i ddod i ladd, dwyn a dinistrio yn cyfeirio at y diafol, ond at arweinwyr Israel, a ddaeth ger ei fron ef. Lladron a lladron oedd arweinwyr Israel, oherwydd gweithredon nhw cyn i Iesu ddod, oherwydd yr hyn a ragfyngodd y proffwydi:

"A yw'r tŷ hwn, a elwir wrth fy enw i, yn ogof o ladron yn eich llygaid? Wele fi, fi fy hun, wedi gweld hyn, medd yr ARGLWYDD. " (Jer 7:11);

"Lladron a lladron yw pawb a ddaeth o fy mlaen; ond ni chlywodd y defaid nhw. " (Ioan 10: 8);

"Dim ond dwyn, lladd a dinistrio y daw'r lleidr; Rwyf wedi dod y gallent gael bywyd, a'i gael yn helaeth." (Ioan 10:10);

"Ac efe a ddywedodd wrthynt, Y mae yn ysgrifenedig, Gelwir fy nhŷ yn dŷ gweddi; ond rydych chi wedi ei wneud yn ffau lladron ". (Mth 21:13)

Mae casgliad y siaradwyr sy'n defnyddio dameg y locustiaid hyd yn oed yn fwy rhyfedd pan fydd yn cynnig ffordd i oresgyn y locustiaid: i fod yn ditiwr!

Tra roedd y locustiaid yn cynrychioli cenedl Caldeaid, a oresgynnodd Jerwsalem yn 586 CC, pan oresgynnodd Nebuchodonosor II – ymerawdwr Babilonaidd – Deyrnas Jwda, gan

ddinistrio dinas Jerwsalem a'r Deml, ac alltudio Iddewon i Mesopotamia , sut i oresgyn y 'locustiaid' hyn, os yw'r Caldeaid wedi diflannu?

Yn ogystal â dweud bod y locustiaid yn ddameg Joel yn wahanol fathau o gythreuliaid, dywed llawer o siaradwyr mai'r unig ffordd i'w curo yw trwy ffyddlondeb mewn degwm ac offrwm! Anwiredd!

Dioddefodd plant Israel oresgyniad cenhedloedd tramor, am na wnaethant orffwys y wlad, yn ôl gair yr Arglwydd, ac nid am nad oeddent yn ddegwm, fel yr ydym yn darllen:

“A byddaf yn eich gwasgaru ymhlith y cenhedloedd, ac yn tynnu'r cleddyf y tu ôl i chi; bydd eich tir yn anghyfannedd a bydd eich dinasoedd yn anghyfannedd. Yna bydd y wlad yn mwynhau ei Sabothi, holl ddyddiau ei anghyfannedd a byddwch yng ngwlad eich gelynion; yna bydd y tir yn gorffwys ac yn chwarae ar ei ddydd Sadwrn. Bydd yn gorffwys bob dydd o anghyfannedd, oherwydd ni orffwysodd ar eich Saboth, pan oedd yn gyfanheddol ynddo” (Lef 26:33-35).

Oherwydd nad yw wedi gorffwys y ddaear, sefydlodd Duw 70 wythnos Daniel, fel y cofnodwyd yn Llyfr y Croniclau:

“Er mwyn i air yr ARGLWYDD gael ei gyflawni trwy enau Jeremeia, nes bod y wlad yn falch o'i Sabothi; gorffwysodd holl ddyddiau anghyfannedd, nes bod y saith deg mlynedd wedi eu cyflawni.” (2 Chr 36:21).

Mae cwyn Malachi ynglŷn â dod â phob degwm i'r trysorlys ymhell ar ôl alltudio Babilonaidd (Mal 3:10). Roedd y proffwyd Malachi yn gyfoeswr o Esra a Nehemeia, yn y cyfnod ar ôl alltudiaeth, pan ailadeiladwyd waliau Jerwsalem eisoes, tua 445 CC.

Mae'r Beibl yn glir:

“Wrth i aderyn grwydro, fel y mae gwennol yn hedfan, felly ni ddaw’r felltith heb achos”. (Pr 26: 2)

A gafodd y felltith befallen blant Israel trwy weithred cythreuliaid? Ddim! Mae cythreuliaid yn cael eu melltithio gan natur, ond nid nhw yw achos melltithion ar ddynoliaeth. Achos y felltith a ddigwyddodd i blant Israel oedd anufudd-dod i braeseptau Duw, a draddodwyd gan Moses. Dim ond oherwydd anufudd-dod Israel a ddigwyddodd y goresgyniad Babilonaidd ac nid oherwydd gweithredoedd cythreuliaid!

I blant Israel, cynigiodd Duw fendithion a melltithion a’r arwyddair dros eu derbyn oedd ufudd-dod ac anufudd-dod yn eu tro. Anufudd-dod oedd achos y felltith, oherwydd heb felltith ni fydd melltith.

A phwy sefydlodd y felltith? Duw ei Hun!

“Fodd bynnag, os na wrandewch ar lais yr Arglwydd eich Duw, er mwyn peidio â bod yn ofalus i gadw ei holl orchmynion a’i statudau, yr wyf yn eu gorchymyn ichi heddiw, yna bydd yr holl felltithion hyn yn dod arnoch chi ac yn eich goddiweddyd: Damniwch chi yn y ddinas a’ch damnio yn y wlad. Damniwch eich basged a’ch penliniwr. Melltigatedig yw ffrwyth eich croth a ffrwyth eich tir ac epil eich buchod a’ch defaid. Melltigatedig y byddwch chi pan fyddwch chi’n mynd i mewn ac yn melltithio y byddwch chi pan fyddwch chi’n gadael. Bydd yr ARGLWYDD yn anfon melltith arnoch chi; dryswch a threchu ym mhopeth rydych chi’n rhoi eich llaw i’w wneud; nes eich bod yn cael eich dinistrio a nes i chi darfod yn sydyn, oherwydd drygioni eich gweithredoedd, y gwnaethoch adael fi ar eu cyfer.” (Deut 28: 15-20)

Mae’n sicr, heb achos, nad oes melltith!

Nid yw cyfraniad ariannol i sefydliad penodol yn rhyddhau unrhyw un rhag cythreuliaid, melltithion, llygad drwg, ac ati. Mae negeseuon o’r fath yn dwyllodrus i gysylltu’r rhai syml. Nid oherwydd nad oes gennych wybodaeth na fyddwch yn cael eich

cosbi:

“Mae’r rhybuddiedig yn gweld drwg ac yn cuddio; ond mae’r rhai syml yn pasio ac yn dioddef y gosb.” (Pr 27:12)

Nid yw honni anwybodaeth gerbron Duw yn rhyddhau neb rhag y canlyniadau. Felly yr angen i ddyn fod yn sylwgar i lais Duw.

Ond, mae yna rai sy’n clywed gair Duw, fodd bynnag, yn penderfynu cerdded yn ôl yr hyn y mae eu calon dwyllodrus yn ei gynnig, gan feddwl y byddan nhw’n cael heddwch. Twyll mawr, oherwydd mae bendith yr Arglwydd i’r rhai a wrandawodd ar ei air.

“Ac fe all ddigwydd, pan fydd rhywun yn clywed geiriau’r felltith hon, y bydd yn bendithio ei hun yn ei galon, gan ddweud: Bydd gen i heddwch, hyd yn oed os cerddaf yn ôl barn fy nghalon; i ychwanegu at y syched, yr yfed. ” (Deut 29:19)

Mae’r wers y mae’r credadun yng Nghrist Iesu yn ei thynnu o’r hyn a gyhoeddwyd yn ddameg y locustiaid yn cael ei mynegi gan yr apostol Paul i’r Corinthiaid:

“A gwnaed y pethau hyn i ni yn ffigur, rhag inni guddio pethau drwg, fel y gwnaethant.” (1 Cor 10: 6).

I’r rhai sy’n credu mai Iesu yw Crist, nid oes condemniad mwyach, a’r hyn rydyn ni’n ei ddarllen gan blant Israel yw fel nad ydyn ni’n gwneud yr un camgymeriadau. Os nad oes condemniad i rywun sy’n greadur newydd, mae’n sicr ei fod wedi’i guddio â Christ yn Nuw, felly, nid oes raid iddo ofni cythreuliaid, melltithion, ac ati.

Nid yw pwy bynnag sydd yng Nghrist yr un drwg yn cyffwrdd, oherwydd ei fod wedi’i guddio â Christ, yn Nuw:

“Rydyn ni’n gwybod nad yw pawb sy’n cael eu geni o Dduw yn pechu; ond mae’r hyn a gynhyrchir gan Dduw yn cadw ei hun, ac nid yw’r un drwg yn ei gyffwrdd. ” (1 Ioan 5:18);

“Oherwydd eich bod eisoes wedi marw a’ch bywyd wedi’i guddio gyda Christ, yn Nuw.” (Col 3: 3)

Mae’r holl gredinwyr yng Nghrist wedi cael eu bendithio â’r holl fendithion ysbrydol yng Nghrist Iesu (Eff. 1: 3), felly nid oes angen ofni gweithred cythreuliaid.

Yr unig felltith a all gyrraedd credadun yw gadael iddo gael ei dwyllo gan ddynion sydd, gyda chyfrwystra, yn twyllo eu hunain yn dwyllodrus, gan symud i ffwrdd o wirionedd yr efengyl (Eff 4:14; 2 Pet 2: 20-21), felly, mewn perthynas â phawb pethau, mae’n fwy nag enillydd, ac ni all unrhyw greadur ei wahanu oddi wrth gariad Duw, sydd yng Nghrist.

“Ond yn yr holl bethau hyn, rydyn ni’n fwy nag enillwyr, gan yr un oedd yn ein caru ni. Oherwydd yr wyf yn sicr na all marwolaeth, na bywyd, nac angylion, na thywysogaethau, na phwerau, na’r presennol, na’r dyfodol, na’r uchder, na’r dyfnder, nac unrhyw greadur arall, ein gwahanu. o gariad Duw, sydd yng Nghrist Iesu ein Harglwydd ”(Rhuf. 8: 37-39)